KONVENCIJA

IZMEĐU

REPUBLIKE POLJSKE

I

BOSNE I HERCEGOVINE

ZA IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJE UTAJE POREZA ZA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL

Republika Poljska i Bosna i Hercegovina, u želji sklapanja Konvencije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja i sprječavanje utaje poreza za poreze na dohodak i kapital,

dogovorile su kako slijedi:

ČLAN 1.
Obuhvaćena lica

Ova konvencija će se primjenjivati na lica koja su rezidenti jedne ili obiju Država ugovornica.

ČLAN 2.
Obuhvaćeni porezi

1. Ova konvencija se primjenjuje na poreze na dohodak i kapital koji su nametnuti u ime Države ugovornice ili njenih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, bez obzira na način na koji se naplaćuju.

2. Porezom na dohodak i na kapital smatraju se svi porezi nametnuti na ukupni dohodak, na ukupni kapital, ili na elemente dohotka ili kapitala, uključujući poreze na dobit od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupnu količinu nadnica ili plaća koje plaćaju poduzeća, kao i poreze na uvećanje vrijednosti kapitala.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova konvencija su:

a) u slučaju Bosne i Hercegovine:

(i) porez na dohodak pojedinaca;

(ii) porez na dobit poduzeća

(u daljnjem tekstu: „porezi Bosne i Hercegovine'')

b) u slučaju Poljske:

(i) porez na lični dohodak;

(ii) porez na dohodak poduzeća

(u daljnjem tekstu „porezi Poljske").

4. Ova konvencija se primjenjuje na sve istovjetne ili značajno slične poreze koji se nameću nakon datuma potpisivanja ove konvencije dodatno ili umjesto postojećih poreza. Nadležni organi Država ugovornica će obavijestiti jedni druge o svim bitnim promjenama u svojim poreznim zakonima.

ČLAN 3.
Opće definicije

1. U svrhu ove konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije:

a) pojmovi „Država ugovornica“ i „druga Država ugovornica“ označavaju Republiku Poljsku i Bosnu i Hercegovinu zavisno od konteksta;

b) pojam „Bosna i Hercegovina“ znači Bosna i Hercegovina, a uključuje teritoriju Bosne i Hercegovine, teritorijalne vode, kao i morsko dno i dublje slojeve zemlje, gdje primjenjuje svoju nadležnost i suverena prava za svrhe istraživanja, iskorištavanja i održavanja prirodnih bogatstava u skladu s međunarodnim zakonom;

c) pojam „Poljska“ znači Republika Poljska, a kada se koristi u geografskom smislu, označava teritoriju Republike Poljske i svako područje koje graniči s teritorijalnim vodama Republike Poljske unutar kojeg se, prema zakonima Poljske i u skladu s međunarodnim zakonom, izvršavaju prava Poljske s obzirom na istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstava morskog dna i dubljih slojeva tla;

d) pojam „politička jedinica“ u slučaju Bosne i Hercegovine označava entitete: Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska te Distrikt Brčko Bosne i Hercegovine;

e) pojam „lice“ uključuje pojedinca, firmu i svako drugo pravno lice;

f) pojam „firma“ označava svaku korporaciju ili subjekt koji se tretira kao korporacija u porezne svrhe;

g) pojam „poduhvat“ odnosi se na izvršavanje bilo kakvog posla;

h) pojmovi „poduhvati Države ugovornice“ i „poduhvat druge Države ugovornice“ označavaju poduhvat kojeg izvršava rezident Države ugovornice odnosno poduhvat kojeg izvršava rezident druge Države stanovnice;

i) pojam „državljanin“ u odnosu na Državu ugovornicu, označava:

(i) svakog pojedinca koji posjeduje državljanstvo te države ugovornice; i

(ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje čiji status proizilazi iz zakona koji su na snazi u toj državi ugovornici;

j) pojam „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom, avionom ili cestovnim vozilom kojim upravlja poduzeće čije je mjesto stvarne uprave u jednoj Državi ugovornici, osim kada se brodom, avionom ili cestovnim vozilom upravlja samo između mjesta u drugoj Državi ugovornici;

k) pojam „nadležni organ“ označava:

(i) u slučaju Bosne i Hercegovine, Ministarstvo finansija i trezora ili ovlaštenog predstavnika ministra;

(ii) u slučaju Poljske, Ministarstvo finansija ili ovlaštenog predstavnika ministra;

l) pojam „djelatnost" uključuje obavljanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti nezavisnog karaktera.

2. Što se tiče primjene ove konvencije u bilo koje vrijeme od jedne od Država ugovornica, svaki pojam koji nije naveden u Konvenciji, osim ako kontekst zahtijeva drugačije, ima značenje koje ima u dato vrijeme prema zakonima te države u svrhu poreza na koje se odnosi ova konvencija, svako značenje prema primjenjivim poreznim zakonima te države koje preovladava nad značenjem koje je dato tom pojmu prema zakonima te države.

ČLAN 4.
Rezident

1. Za potrebe ove konvencije, pojam „rezident Države ugovornice" označava svako lice koje prema zakonima te države podliježe oporezivanju zbog prebivališta, boravišta, mjesta osnivanja, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog kriterija slične prirode, i također uključuje tu državu i svaku njenu političku jedinicu ili lokalnu vlast. Međutim ovaj pojam ne uključuje lica koja podliježu oporezivanju u toj državi samo na temelju prihoda od izvora u toj državi.

2. Kada je rezident prema odredbama stava 1. rezident obiju Država ugovornica, tada se status pojedinca određuje na sljedeći način:

a) pojedinac se smatra rezidentom samo one države u kojoj pojedinac na raspolaganju ima stalni dom; ako to lice ima na raspolaganju stalni dom u objema državama, smatra se da je to lice rezident samo one države s kojom to lice ima bliže lične i privredne veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti država koja je središte životnih interesa pojedinca, ili ako pojedinac niti u jednoj državi nema na raspolaganju stalni dom, smatra se da je pojedinac rezident samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako pojedinac ima uobičajeno boravište u obje države ili niti u jednoj, smatra se da je pojedinac rezident samo one države čiji je državljanin;

d) ako je pojedinac državljanin obiju država ili niti jedne, nadležne vlasti Država ugovornica riješit će pitanje međusobnim dogovorom.

3. Kada je zbog odredbi stava 1. lice koje nije pojedinac rezident obiju Država ugovornica, tada se to lice smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njegovo mjesto stvarne uprave.

ČLAN 5.
Stalna poslovna jedinica

1. Za potrebe konvencije, pojam „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja kroz koje se djelatnost poduzeća izvršava u potpunosti ili djelimično.

2. Pojam „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

a) mjesto uprave;

b) podružnicu;

c) kancelariju;

d) fabriku;

e) radionicu; i

f) rudnik, naftni izvor ili izvor gasa, kamenolom ili svako drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište, projekat izgradnje, montaže ili instalacije ili povezane nadzorne aktivnosti čine stalnu poslovnu jedinicu, ali samo ako takvo mjesto, projekat ili aktivnosti traju duže od dvanaest mjeseci.

4. Bez obzira na prethodne odredbe ovog člana, smatra se da pojam „stalna poslovna jedinica“ ne uključuje:

a) korištenje postrojenja samo u svrhu skladištenja, izložbe ili isporuke proizvoda ili robe koja pripada poduzeću;

b) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo u svrhe skladištenja, izložbe ili isporuke;

c) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo za potrebe obrade od drugog poduzeća;

d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe kupovine proizvoda ili robe ili prikupljanja informacija za poduzeće;

e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe izvršavanja za poduzeće bilo koje druge pripremne ili pomoćne aktivnosti;

f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo za bilo koju kombinaciju aktivnosti koji su spomenuti pod tačkama (a) do (e) ovog stava, pod uslovom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja rezultira iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., gdje lice – osim zastupnika nezavisnog statusa na kojeg se primjenjuje stavak 6. – djeluje u ime poduzeća ima i obično koristi u Državi ugovornici ovlaštenje zaključivanja ugovora u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u pogledu aktivnosti koje

to lice provodi za poduzeće, osim ako su aktivnosti te osobe ograničene na one navedene u stavku 4., koje, ako se provode preko stalnog mjesta poslovanja, ne čine to stalno mjesto poslovanja stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stava.

6. Neće se smatrati da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u Državi ugovornici samo na temelju toga što obavlja poslove u toj državi preko brokera, generalnog posrednika ili bilo kojeg drugog zastupnika nezavisnog statusa, pod uslovom da takva lica djeluju u okviru svoje redovne poslovne aktivnosti.

7. Činjenica da neka firma koja je rezident jedne Države ugovornice upravlja ili je upravljana od strane neke firme koja je rezident druge Države ugovornice, ili koja posluje u toj drugoj državi (bilo kroza stalnu poslovnu jedinicu ili na neki drugi način) ne znači samo po sebi da je ijedna od tih firmi stalna poslovna jedinica druge.

ČLAN 6.
Prihod od nepokretne imovine

1. Prihod kojeg ostvari rezident jedne Države ugovornice od nepokretne imovine (uključujući prihode od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Pojam „nepokretna imovina" ima značenje koje ima prema zakonu Države ugovornice u kojoj se nalazi dotična imovina. Taj pojam u svakom slučaju uključuje imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stoku i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona u vezi sa zemljišnim posjedom, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknada za rad, ili prava na rad, mineralne naslage, izvore i druga prirodna bogatstva. Brodovi, plovila ili avioni se ne smatraju nepokretnom imovinom.

3. Odredbe stava 1. se primjenjuju na dohotke iz izravnog korištenja, iznajmljivanja ili bilo kojeg drugog oblika korištenja nepokretne imovine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. također se primjenjuju na dohotke od nepokretne imovine poduzeća.

ČLAN 7.
Poslovna dobit

1. Dobit jednog poduzeća jedne Države ugovornice oporeziv je samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u toj državi. Ako poduzeće posluje na navedeni način, dobit poduzeća se oporezuje u drugoj državi, ali samo u onolikoj mjeri koliko se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Podložno odredbama stava 3., kada poduzeće jedne Države ugovornice posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, tada se u svakoj Državi ugovornici toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit za

koju se očekuje da bi bila ostvarena da je odvojeno i posebno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim aktivnostima prema istim ili sličnim uslovima i koja se bavi potpuno samostalno poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. U određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici su dopušteni troškovi koji su nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne troškove nastale na taj način, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.

4. Ukoliko je u jednoj Državi ugovornici uobičajeno odrediti dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njegove razne dijelove, stavak 2. ne sprječava da ta Država ugovornica odredi dobit koja se treba oporezivati takvom uobičajenom raspodjelom. Međutim, metod usvojene raspodjele treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima ovog člana.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici se neće pripisati dobit samo na temelju toga što kupuje proizvode ili robu za poduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se svake godine na isti način, osim ako postoji neki dobar i dostatan razlog koji upućuje na nešto drugo.

7. Kada dobit uključuje stavke prihoda kojima se bave drugi članovi ove konvencije, tada odredbe ovog člana neće utjecati na odredbe tih članova.

ČLAN 8.
Međunarodni promet i promet unutrašnjih plovnih puteva

1. Dobit od upravljanja brodovima, avionima ili cestovnim vozilima u međunarodnom prometu je oporeziva samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

2. Dobit od rada plovila koja učestvuju u prometu unutrašnjim plovnim putevima oporeziva je samo u Državi ugovornici u u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

3. Ako se mjesto stvarne uprave brodarskog poduzeća ili poduzeća za promet unutrašnjim plovnim putevima nalazi na brodu ili plovilu, tada se smatra da se nalazi u Državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili plovila, ili ako takva matična luka ne postoji, u Državi ugovornici čiji je rezident upravitelj broda ili plovila.

4. Odredbe stava 1. također se primjenjuju na dobit od učestvovanja u fondu, zajedničkog poslovanja ili od međunarodne poslovne agencije, ali samo na onoliko dobiti koja je dobijena na takav način koliko se može pripisati sudioniku, razmjerno njegovom udjelu u zajedničkom poslovanju.

ČLAN 9.
Povezana poduzeća

1. Kada:

a) poduzeće jedne Države ugovornice izravno ili neizravno učestvuje u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća druge Države ugovornice, ili

b) ista lica učestvuju izravno ili neizravno u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća jedne Države ugovornice i poduzeću druge Države ugovornice,

i u oba se slučaja stvaraju ili nameću uslovi između dvaju poduzeća u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi se stvorili između nezavisnih poduzeća, tada se svaka dobit koja bi, osim u tim uslovima, bila obračunata jednom od poduzeća, ali zbog tih uslova nije obračunata, može uključiti u dobit tog poduzeća i shodno tome oporezivati.

2. Kada Država ugovornica u dobit nekog poduzeća te države uključuje, i shodno tome oporezuje, dobit na temelju koje je poduzeće druge Države ugovornice platilo porez u toj drugoj državi i dobit uključena na takav način je dobit koja bi bila obračunata poduzeću prvo spomenute države da su uslovi između dvaju poduzeća bila kao između dvaju nezavisnih poduzeća, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza naplaćen na tu dobit. Prilikom određivanja takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove konvencije i nadležne vlasti Države ugovornice će se prema potrebi međusobno savjetovati.

ČLAN 10.
Dividende

1. Dividende koje firma koja je rezident jedne Države ugovornice plaća rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende se također mogu oporezivati u Državi ugovornici čiji je rezident firma koja plaća dividende, a prema zakonima te države. Ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez neće prelaziti:

a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik firma (a ne partnerstvo) koje izravno posjeduje najmanje 25 posto kapitala firme koja plaća dividende;

b) 15 posto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje firme u pogledu dobiti iz kojih se plaćaju dividende.

3. Pojam „dividende“, kao što je korišten u ovom članu, označava prihod iz dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje, učestvovanje u dobiti, ili prihod iz drugih korporativnih prava, koji podliježe istom oporezivanju kao i prihod iz dionica prema zakonima Države ugovornice čiji je rezident firma koja provodi raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. se neće primjenjivati ako stvarni vlasnik dividendi, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici čiji je rezident firma koja plaća dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, a holding u odnosu na koji se dividende plaćaju je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.

5. Ako tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice ostvaruje dobit ili prihod od druge Države ugovornice, ta druga Država ne smije nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća firma, osim ako se takve dividende plaćaju rezidentu te druge Države ili ako je holding u odnosu na koji se dividende plaćaju povezan sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi, niti neraspodijeljenu dobit firme podložiti porezu na neraspodijeljenu dobit, čak i ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelimično sastoje od dobiti ili prihoda koji su nastali u drugoj državi.

ČLAN 11.
Kamate

1. Kamate koje nastaju u Državi ugovornici i plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, te kamate se također mogu oporezivati u Državi ugovornici u kojoj su nastale i prema zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamata rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez ne smije prelaziti 10 posto bruto iznosa kamata.

3. Bez obzira na odredbe stava 2., kamate navedene u stavku 1. će biti oporezive samo u Državi ugovornici u kojoj je primalac rezident, ako je taj primalac stvarni vlasnik kamate i ako se te kamate plaćaju Vladi jedne od Država ugovornica, političkoj jedinici ili lokalnoj vlasti, ili Centralnoj banci Države ugovornice ili bilo kojoj ustanovi koja je u stoprocentnom vlasništvu Vlade jedne od Država ugovornica.

4. Pojam „kamate“ kao što je korišten u ovom članu označava prihod iz potraživanja svih vrsta, bez obzira na to jesu li osigurani hipotekom ili nose li pravo na učestvovanje u dobiti dužnika, a posebno, prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade koje su vezane uz takve vrijednosne papire, obveznice ili zadužnice.

5. Odredbe stavaka 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik kamata, koji je rezident jedne od Država ugovornica, posluje u drugoj Državi ugovornici u kojoj kamate nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je potraživanje u odnosu na koje se plaća kamata povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.

6. Smatra se da kamate nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatilac rezident te države, uključujući tu državu, političke jedinice i lokalne vlasti te države. Međutim, kada lice koje plaća kamatu, bilo da je rezident jedne od Država

ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je zaduženost na koju se kamate plaćaju nastala, i ako takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te kamate nastale u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

7. Kada zbog posebnog odnosa između isplatioca i stvarnog vlasnika kamata ili između njih oboje i nekog drugog lica, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se plaća, prelazi iznos koji bi isplatilac i stvarni vlasnik kamate dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog člana će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove konvencije.

ČLAN 12.
Naknade od autorskih prava

1. Naknade od autorskih prava koje nastaju u jednoj Državi ugovornici a plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve naknade mogu se oporezivati u Državi ugovornici u kojoj nastaju i prema zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik naknada rezident druge Države ugovornice, tada tako naplaćeni porez ne prelazi 10 posto bruto iznosa naknada.

3. Pojam „naknade od autorskih prava" kao što se koristi u ovom članu označava uplate bilo koje vrste primljene kao naknada za korištenje ili pravo na korištenje svakog autorskog prava, patenta, zaštitnog znaka, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje ili prava na korištenje industrijske, komercijalne ili naučne opreme ili za informacije o industrijskom, komercijalnom ili naučnom iskustvu (znanje).

4. Odredbe stavaka 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik naknada od autorskih prava, koji je rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj državi u kojoj nastaju te naknade, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju naknade od autorskih prava povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.

5. Smatra se da naknade od autorskih prava nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatilac rezident te države, uključujući tu državu, političke jedinice i lokalne vlasti te države. Međutim, kada lice koje plaća naknade od autorskih prava, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je nastala obaveza plaćanja naknade od autorskih prava, i ako takve naknade od autorskih prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te naknade od autorskih prava nastale u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

6. Kada zbog posebnog odnosa između isplatioca i stvarnog vlasnika ili između njih oboje i nekog drugog lica, iznos naknade od autorskih prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili informaciju za koje se plaćaju, prelazi iznos koji bi isplatilac i

stvarni vlasnik dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog člana će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove konvencije.

ČLAN 13.
Kapitalni dobici

1. Dobici koje ostvari rezident jedne Države ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedeni u članu 6. i koji se nalaze u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Dobici od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici, uključujući dobitke od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (sama ili s čitavim poduzećem), mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobici od otuđenja brodova, aviona ili cestovnih vozila koja se koriste u međunarodnom prometu, plovila koja se koriste u prometu unutrašnjim plovnim putevima ili pokretna imovina koja se odnosi na upotrebu takvih brodova, aviona, cestovnih vozila ili plovila, oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Dobici koje rezident jedne Države ugovornice dobije od otuđenja dionica čija vrijednost više od 50 posto proizilazi direktno ili indirektno iz nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

5. Dobici od otuđenja bilo koje imovine, osim one koja je navedena u stavcima 1., 2., 3. i 4., oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj je otuđilac rezident.

ČLAN 14.
Prihod od nesamostalnog rada

1. U skladu s odredbama članova 15., 17. i 18., mjesečne plaće, nadnice i druga slična naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja, oporeziva je samo u toj državi, osim ako se zaposlenje ostvaruje u drugoj Državi ugovornici. Ako se zaposlenje ostvaruje na taj način, naknada za rad koja se ostvari na taj način može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Bez obzira na odredbe stava 1., naknada za rad koju ostvari rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja u drugoj Državi ugovornici oporeziva je samo u prvo navedenoj državi:

a) ako je primalac prisutan u drugoj državi za neki period ili periode koji sveukupno ne prelaze 183 dana u svakom periodu od 12 mjeseci a počevši ili završavajući u odgovarajućoj fiskalnoj godini; i

b) ako je naknada za rad plaćena od ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države; i

c) ako naknadu za rad ne snosi stalna poslovna jedinica koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Bez obzira na prethodne odredbe ovog člana, naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja na brodu, avionu ili cestovnom vozilu kojim se upravlja u međunarodnom prometu, ili na brodu koji se bavi prijevozom unutrašnjim plovnim putevima, oporeziva je samo u toj državi.

ČLAN 15.
Menadžerske naknade

1. Menadžerske naknade i druga slična plaćanja koja ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog odbora ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog organa neke firme koja je rezident druge Države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Bez obzira na odredbe stava 1., menadžerske naknade i druge slične isplate koje ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog organa neke firme koja je rezident druge Države ugovornice a ne bavi se aktivno trgovinom ili ne posluje u toj drugoj Državi ugovornici (osim djelatnosti investiranja ili upravljanja investicijama, osim ako se te aktivnosti provode s klijentima kao dio redovnog poslovanja neke banke, osiguravajućeg društva, registriranog dilera ili finansijske ustanove koje primaju depozit) oporezuju se samo u prvo spomenutoj državi.

ČLAN 16.
Umjetnici i sportaši

1. Bez obzira na odredbe članova 7. i 14., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao izvođač, kao što je pozorišni, filmski, radio ili televizijski umjetnik, ili muzičar, ili pak kao sportaš, iz ličnih aktivnosti tog rezidenta koje provodi u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kada prihod od ličnih aktivnosti koje provodi izvođač ili sportaš kao takav ne odlazi izvođaču ili sportašu lično nego nekoj drugoj osobi, taj se prihod može, bez obzira na odredbe članova 7. i 14., oporezivati u onoj Državi ugovornici u kojoj se izvršavaju aktivnosti tog izvođača ili sportaša.

3. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice od ličnih aktivnosti te osobe kao izvođača ili sportaša oporeziv je samo u toj državi ako se aktivnosti provode u drugoj Državi ugovornici unutar okvira kulturnog ili sportskog programa razmjene, koji je odobren od obiju Država ugovornica.

ČLAN 17.
Penzije i slične naknade

U skladu sa stavkom 2. člana 18., penzije i druge slične naknade koje se isplaćuju rezidentu jedne Države ugovornice na temelju prijašnjeg zaposlenja oporezive su samo u toj državi.

ČLAN 18.
Služba u vladi

1. a) Plaće, nadnice i druge slične naknade koje Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast plaćaju pojedincu za usluge pružene toj državi ili jedinici ili vlasti oporezive su samo u toj državi.

   b) Međutim, takve plaće, nadnice i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi a pojedinac je rezident te države i:

   (i) državljanin je te države; ili
   (ii) nije postao rezident te države samo da bi pružao te usluge.

2. a) Bez obzira na odredbe stava 1., svaka penzija i druge slične naknade koje se plaćaju pojedincu od ili iz fondova jedne Države ugovornice, ili njene političke jedinice ili lokalne vlasti, za usluge pružene toj državi ili njenoj jedinici ili vlasti, oporezive su samo u toj državi.

   b) Međutim, takve penzije i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako je pojedinac rezident i državljanin te države.

3. Odredbe članova 14., 15., 16. i 17. primjenjivat će se na plaće, nadnice, penzije i druge slične naknade koje se plaćaju za poslove koje izvršava Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast.

ČLAN 19.
Studenti

Uplate koje student, učenik ili pripravnik koji je ili je bio netom prije posjeta jedne Države ugovornice rezident druge Države ugovornice i koji se u prvo spomenutoj državi nalazi isključivo zbog obrazovanja ili obuke tog pojedinca prima radi izdržavanja, obrazovanja ili obuke tog pojedinca, neće se oporezivati u prvo spomenutoj državi, pod uslovom da je izvor takvih uplata izvan države.

ČLAN 20.
Ostali prihodi

1. Stavci prihoda jednog rezidenta Države ugovornice, gdje god da nastaju, koji nisu obrađeni u prethodnim članovima ove konvencije, oporezivi su samo u toj državi.

2. Odredbe stava 1. neće se primjenjivati na prihod, osim na prihod od nepokretne imovine kao što je navedeno u stavku 2. člana 6., ako primalac takvog prihoda, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u njoj, a pravo ili imovina glede kojih se plaća prihod je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.

3. Bez obzira na odredbe stava 1., stavci prihoda rezidenta jedne Države ugovornice koji nisu spomenuti u prethodnim članovima ove konvencije a nastaju u drugoj Državi ugovornici također se mogu oporezivati u toj drugoj državi.

ČLAN 21.
Kapital

1. Kapital u obliku nepokretne imovine naveden u članu 6. ovog sporazuma, čiji je vlasnik rezident jedne Države ugovornice a nalazi se u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kapital u obliku pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Kapital u obliku brodova, aviona ili cestovnih vozila kojima se upravlja u međunarodnom prometu i plovila korištenih u prometu unutrašnjim plovnim putevima, te u obliku pokretne imovine koja je povezana s upravljanjem takvim brodovima, plovilima, avionima ili cestovnim vozilima, oporeziv je samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Svi drugi elementi kapitala jednog rezidenta Države ugovornice oporezivi su isključivo u toj državi.

ČLAN 22.
Ukidanje dvostrukog oporezivanja

1. U slučaju Bosne i Hercegovine, dvostruko oporezivanje će se izbjegavati na sljedeći način:

a) kada rezident Bosne i Hercegovine ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se, u skladu s odredbama ove konvencije, može oporezivati u Poljskoj, Bosna i Hercegovina će dopustiti:

- kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj;

- kao odbitak od poreza na kapital tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj.

Međutim, u oba slučaja takav odbitak neće prelaziti onaj dio poreza na dohodak ili poreza na kapital koji je izračunat prije davanja odbitka, što se može pripisati, kao što može biti slučaj, prihodu ili kapitalu koji se može oporezivati u Poljskoj.

(b) Kada se u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Bosne i Hercegovine oslobađa od poreza u Bosni i Hercegovini, Bosna i Hercegovina unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak dohotka ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza.

2. U slučaju Poljske, dvostruko oporezivanje će se izbjegavati na sljedeći način:

(a) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se u skladu s odredbama ove konvencije može oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će, u skladu s odredbama tačke (b) ovog stava, osloboditi takav prihod ili kapital od poreza;

(b) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili kapitalne dobitke koji se, u skladu s odredbama članova 7., 10., 11., 12., 13. ili 20, mogu oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će dozvoliti kao odbitak od poreza na dohodak ili kapitalne dobitke tog rezidenta iznos jednak porezu koji je plaćen u Bosni i Hercegovini. Međutim, takav odbitak neće prelaziti dio poreza, kao što je izračunato prije davanja odbitka, koji se može pripisati takvom prihodu ili kapitalnom dobitku koji potječe iz Bosne i Hercegovine;

c) Kada se u skladu s bilo kojim odredbama ove konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske oslobađa od poreza u Poljskoj, Poljska unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak prihoda ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza;

d) Odredbe tačke (1) neće se primjenjivati na prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske kada Bosna i Hercegovina primjenjuje odredbe ove konvencije da bi oslobodila takav prihod ili kapital od poreza ili primjenjuje odredbe stava 2. članova 10., 11. ili 12. na takav prihod.

ČLAN 23.
Nediskriminacija

1. Državljani jedne Države ugovornice u drugoj Državi ugovornici neće biti podvrgnuti oporezivanju ili bilo kakvim povezanim uslovima, koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i povezanih uslova kojima državljani te druge države jesu ili mogu biti podvrgnuti u istim okolnostima, posebno s obzirom na prebivalište. Ova odredba će se, bez obzira na odredbe člana 1., primjenjivati na lica koja nisu rezidenti jedne ili obiju Država ugovornica.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici neće se nepovoljnije obračunavati u toj drugoj državi nego oporezivanje koje se primjenjuje na poduzeća te druge države koja obavljaju iste aktivnosti. Ova odredba se ne može tumačiti na način da obavezuje Državu ugovornicu da odobrava rezidentima druge Države ugovornice sve lične odbitke, olakšice i redukcije u svrhe oporezivanja zbog građanskog statusa ili porodičnih obaveza koje odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim gdje se primjenjuju odredbe stava 1. člana 9., stava 7. člana 11., stava 6. člana 12., kamate, naknade od autorskih prava i druge isplate koje plaća poduzeće jedne Države ugovornice rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uslovima kao da su plaćene rezidentu prvo spomenute države. Isto tako, mogući dugovi poduzeća jedne Države ugovornice prema rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezivog kapitala takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uslovima kao da se duguju rezidentu prvo spomenute države.

4. Poduzeća jedne Države ugovornice, čiji je kapital u potpunosti ili djelimično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge Države ugovornice, neće u prvo spomenutoj državi biti podložne oporezivanju ili zahtjevima koji su povezani s tim koji su drugačiji ili nepovoljniji od oporezivanja ili vezanih zahtjeva kojima podliježu druga slična poduzeća prvo spomenute države.

5. Odredbe ovog člana će se, bez obzira na odredbe člana 2., primjenjivati na poreze svake vrste i opisa.

ČLAN 24.
Postupak međusobnog dogovora

1. Kada lice smatra da djelovanje jedne ili obiju Država ugovornica rezultira ili će rezultirati oporezivanjem za to lice koje nije u skladu s odredbama ove konvencije, to lice može, bez obzira na pravni lijek koji nudi domaće zakonodavstvo te države,

iznijeti slučaj nadležnom organu Države ugovornice čiji je to lice rezident ili, ako slučaj tog lica spada pod stav 1. član 23., nadležnoj vlasti Države ugovornice čije je to lice državljanin. Slučaj se mora iznijeti unutar tri godine od prve obavijesti o djelovanju koje je dovelo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ove konvencije.

2. Nadležni organ će nastojati, ako se čini da je prigovor opravdan i ako ono samo nije u stanju doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj međusobnim dogovorim s nadležnim organom druge Države ugovornice, u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovom konvencijom. Svaki postignut dogovor će se provesti bez obzira na bilo kakve rokove u domaćem zakonodavstvu Država ugovornica.

3. Nadležni organi Država ugovornica će nastojati međusobnim dogovorom riješiti sve poteškoće ili dileme u vezi s tumačenjem ili primjenom ove konvencije. One se također mogu međusobno savjetovati o ukidanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovom konvencijom.

4. Nadležni organi Država ugovornica mogu izravno međusobno komunicirati u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavki. Kada se usmena razmjena mišljenja čini preporučljivom u cilju postizanja dogovora, takva razmjena se može odviti u obliku povjerenstva koje se sastoji od predstavnika nadležnih organa Država ugovornica.

ČLAN 25.
Razmjena informacija

1. Nadležni organi Država ugovornica će razmjenjivati one informacije za koje se može predvidjeti da će biti relevantne za provedbu odredbi ove konvencije ili za uređenje ili provedbu domaćih zakona Država ugovornica u vezi s porezima svake vrste i opisa koji se nameću u ime Država ugovornica, ili njihovih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, ukoliko se oporezivanje na temelju toga ne protivi ovoj konvenciji. Razmjena informacija nije ograničena na članove 1. i 2.

2. Svaka informacija primljena prema stavku 1. od jedne Države ugovornice tretira se kao tajna na isti način kao i informacija dobijena prema domaćem zakonodavstvu te Države i otkrivat će se samo licima ili vlastima (uključujući sudove i upravne organe) koji se bave s procjenom ili prikupljanjem, ovrhom ili povezanim gonjenjem, utvrđivanjem žalbi u odnosu na poreze navedene u stavku 1., ili s nadzorom nad gore navedenim. Takva lica ili vlasti će koristiti informacije samo u te svrhe. Dozvoljeno im je otkrivati te informacije u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Ni u kojem slučaju se odredbe stavova 1. i 2. ne smiju tumačiti na način da na Državu ugovornicu nametnu obavezu:

a) izvršavanja administrativnih mjera koji su u sukobu sa zakonima i administrativnom praksom te ili druge Države ugovornice;

b) pružanja informacija koje se ne mogu dobiti prema zakonima ili normalnim tokom uprave te ili druge Države ugovornice;

c) pružanja informacija koje bi otkrile neku trgovačku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovački postupak, ili informaciju čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s javnom politikom (ordre public).

4. Ako jedna Država ugovornica traži informaciju u skladu s ovim članom, druga Država ugovornica će koristiti svoje mjere prikupljanja informacija da bi pribavila zatraženu informaciju, iako toj drugoj državi možda nije potrebna ta informacija u vlastite porezne svrhe. Obaveza koja je sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima stava 3., ali ni u kojem slučaju se takvo ograničenje ne može tumačiti na način da dozvoljava Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što nema vlastiti interes u takvoj informaciji.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stava 3. ne mogu tumačiti na način da dozvoljavaju Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što tu informaciju posjeduje banka, druga finansijska ustanova, kandidat ili lice koje djeluje u svojstvu posrednika ili u fiducijarnom svojstvu ili zbog toga što se odnosi na vlasničke udjele jednog lica.

ČLAN 26.
Ograničenja povlastica

1. U skladu s članovima 10., 11., 12. i 13., rezident jedne Države ugovornice neće imati pravo na povlastice koje se inače odobravaju rezidentima Države ugovornice prema ovoj konvenciji, ako je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha bilo kojeg lica koje se bavi stvaranjem ili dodjelom dionice, potraživanja ili prava u odnosu na koji se prihod plaća da iskoristi ove članove pomoću tog stvaranja ili dodjele.

2. Ništa iz ovog člana se ne može tumačiti na način da na bilo koji način ograničava primjenu bilo koje odredbe zakona Države ugovornice koje su namijenjene sprječavanju izbjegavanja ili utaje poreza.

ČLAN 27.
Članovi diplomatskih predstavništava i konzularnih ureda

Ništa u ovoj konvenciji neće utjecati na porezne povlastice članova diplomatskih predstavništava ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih sporazuma.

ČLAN 28.
Stupanje na snagu

1. Svaka Država ugovornica će u pisanom obliku diplomatskim putem obavijestiti drugu državu o završetku postupaka koji su prema njenom zakonu propisani za stupanje na snagu ove konvencije.

2. Ova konvencija stupa na snagu na datum obavijesti koja je stigla kasnije, te će zatim vrijediti:

(i) za poreze zadržane na izvoru, za dohodak ostvaren ili kapital koji postaje vlasništvo na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu, i

(ii) za druge poreze, ili dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu.

3. Bez obzira na odredbe ovog člana, odredbe članova 24. i 25. (Postupak međusobnog dogovora i Razmjena informacija) primjenjivat će se od datuma stupanja na snagu ove konvencije, bez obzira na razdoblje oporezivanja na koje se odnosi neko pitanje.

4. Sporazum između Narodne Republike Poljske i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja za poreze na dohodak i kapital koji je potpisan u Varšavi 10. januara 1985. godine prestaje važiti i biti na snazi od datuma od kojeg ova konvencija stupa na snagu za poreze na koje se primjenjuje ova konvencija, u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.

ČLAN 29.
Raskid

Ova konvencija ostaje na snazi dok ne bude raskinuta od jedne Države ugovornice. Obje Države ugovornice mogu raskinuti ovu konvenciju diplomatskim putem, tako da u pismenom obliku obavijeste o raskidu najmanje šest mjeseci prije kraja svake kalendarske godine, počevši nakon isteka pet godina od datuma stupanja na snagu ove konvencije. U takvom slučaju, ova konvencija prestaje važiti:

(i) za poreze zadržane na izvoru, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu, i

(ii) za druge poreze, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini počevši na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu.

Kao potvrda navedenog, dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašteni, su potpisali ovu konvenciju.

Sastavljeno u dva primjerka u Sarajevu, ovog dana 4. juna 2014. g. na poljskom, bosanskom/hrvatskom/srpskom i engleskom jeziku, s time da su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Republiku Poljsku

Andrzej Krawczyk

Za Bosnu i Hercegovinu